

MONI-ILMEINEN KRISTIKUNTA

Väinö Hotti

Kristikunnan monet kasvot

Kristikunta on heterogeeninen. Sitä ei voida kuvata yhdellä lauseella. Sillä on hyvin monet kasvot. **Tämä ei merkitse sitä, että kristillisessä opissa olisi jotakin vikaa.** On kysymys harhautumisesta alkuperäisestä evankeliumista. Tähän liittyy keskeisenä asiana kristillisen veljesrakkauden hylkääminen. Jos ja kun asia saadaan korjatuksi tältä kohden, moni muukin asia asettuu alkuseurakunnallisiin ja apostolisiin uomiinsa.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

YHTEYS JUMALAAAN TUO **AUTOMAATTISESTI** YHTEYDEN KAIKKIIN JUMALASTA SYNTYNEISIIN:

”jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt” (1. Joh.5:1).

1. Kansankirkko salaisuuden takana

Kansankirkkoa (kirkkoa, jota kansa hallitsee) Raamattu ei lainkaan tunne. Tästä johtuen kansankirkon teologia on hyvin sekavaa ja epäloogista ja - epäraamatullista. Eräs suuri ongelma on uskovien yhteys, jota Raamattu korostaa voimakkaasti. Kirkko on lähtenyt tässä selkeästi valheen tielle. Se on keksinyt teesin: YHTEYTTÄ MONINAISUUDESSA!

Käytännössä kansankirkko on sama kuin yhteiskunta = MAAILMA! Yhteiskunnan tilastot ovat samalla kirkon tilastoja. Yhteiskunnan sakka (prostituoidut, varkaat ja kavaltajat ym.) on tosin siivottu ”kirkon takapihalle”. Mutta yhtä kaikki; he myös ovat kastettuina kirkon täysivaltaisia jäseniä.

Laestadiuksen läpileikkaus maailmasta on täten totta myös kirkon kohdalla: *”Maailma näyttää suurelta krouvilta, suurelta teurastamolta, suurelta ilotalolta, suurelta varasliigalta”* (Hulluinhuonelainen § 1168).

Toisaalta kirkko on liberaalisella teologialla tullut näitä ”takapihalaisia” vastaan julistamalla kirkon **syntisten yhteisöksi!** Tätä korosti mm. Kuopion entinen piispa **Wille Riekkinen**.

2. Kansankirkko on BABYLON

”Sekoitus” (Babylon) on kansankirkolle sopiva nimitys. Alkuseurakunnan ”jako kahteen” (seurakunta – maailma) on sille tuntematon.

”Hän (Urho Muroma) sanoi myös, ettei hän voinut ihailla sellaista valtiokirkkoa, jossa rajat Jumalan kansan ja maailman välillä olivat melko sameat” (Tottelin taivaallista näkyä, s.15).

3. Kaikki kukat kukkivat

Salliva ilmapiiri tekee mahdolliseksi **kaikkien kukkien kukkimisen**. Joidenkin mielestä meillä on ihanteellinen tilanne; kukin saa toteuttaa itseään. Raamattu kuitenkin tuntee seurakuntakurin, joka merkitsee harhaoppien kitkemistä seurakunnasta.

"Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois" (Matt.15:13).

"Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa" (2. Joh.10,11).

4. Lahkolaisuus kukoistaa

Toisaalta hengellinen liikehdintä saa aikaan uusia **pomoja**. Oma "show" pitää saada pystyyn. Tosin se ei ole raamatullista, vaan lihallisuutta, lahkohengen synnyttämää liikehdintää.

LAHKOT leipovat **käännynnäisiä**, ekklesiaseurakunta taas tuottaa **valtakuntakristittyjä!**

Suomen Siionissa palavat tulet oikein roihuten. Ovatko nämä "herätyksen tulia"? Raamatun mukaan ne ovat poikkeuksetta **lahkotulia**. Yhden seurakunnan oppi hylätään yksimielisesti – aate ei kerta kaikkiaan sytytä. On vallalla "korvausteologia": meidän ryhmä on oikea seurakunta, ekklesia. Toisaalta esiintyy myös harhaa, jonka mukaan kaikki kristilliset poppoot yhdessä muodostavat ekklesian.

"Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. **Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi**" (Hagg.1:9).

5. Siperian ilmapiiri

Hengellisen tilan mittarina käytetään tavallisesti lukumäärää. Katsotaan, että siellä missä on paljon ihmisiä, siellä on raamatullinen kokoontuminen. Samalla unohdetaan, että sisäinen ilmapiiri voi olla hyvinkin viileä. Suomen hengellisessä kentässä vallitsee Siperian ilmasto!

"Jumalan valtakunnan tärkein osa tällä hetkellä on pyhien yhteys. Se ei ole pakanalähetys, ei sisälähetys, ei edes pyhäkoulu – se on toiminta, jolla uskovien seurakunta saadaan pysymään lämpimänä. Jos se pettää, pettää kaikki muukin. Siitä puhuvat sekä Raamattu että historia. Jumalan valtakunnan kasvu seisoo ja kaatuu pyhien yhteyden mukana. Jos halutaan saada selville seurakunnan hengellinen tila jollakinseudulla tai koko maassa, ei kannata katsoa kirkossakävijöiden määrää, ehtoollisvieraiden lukua, uhrilahjojen suuruutta, kokousten ja jumalanpalvelusten paljoutta – vaan on mentävä uskovien joukkoon ja asetettava lämpömittari pyhien yhteisöön" (Fredrik Wislöff, Minä uskon Pyhään Henkeen, s.94).

"Kun kuuluisa Titanic laiva lähestyi jäävuorta, johon törmääminen muodostui sen kohtaloksi, elohopea lämpömittarissa alkoi nopeasti laskea. Jäävuori uhoi kylmyyttä pitkien matkojen päähän" (Jaakko Haavio, Käy yrttitarhasta polku, s.43).

Lähestymme Antikristuksen hyytävää aikaa. Silloin viha vallitsee. Jeesuksen käskyn mukaan hänen omiansa yhdistää "keskinäinen rakkaus". Mikä kontrasti lopunajan uskoviin?! Rakkauden liekin sijaan loimuavat vihan liekit.

"Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toistaan" (Matt.24:10).

6. Mykkiä uskovia

Uskovien kenttä jakaantuu puheliaisuuden suhteen kahtia. Osa on aina äänessä. Tämä koskee lähinnä niitä, joilla on mediakanavat; he ovat armoitettuja ”kultapossukerholaisia”. Suuri osa on kuitenkin ”mykkiä Jumalan lapsia”. Pelkään, että he usein syyllistyvät **Jumalattomaan vaikenemiseen!**

Luther: *”Syytettäköön minua ylpeydestä ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...**kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta.**”*

Kaksi aikamme hengellisen kentän näkyvintä tuntomerkkiä: SIPERIAN KYLMYYS, HAUTAUSMAAN HILJAISUUS!

7. Henkilökeskeisyys

Aikamme kristitty on henkilökeskeinen; asia ei niinkään kiinnosta.

Uskovan ei tulisi juosta ”henkilön perässä”. Häntä pitäisi ohjata ”rakkaus totuuteen”. Oikea uskova rientää ”tukka putkella” sinne, missä totuuden sanaa julistetaan – riippumatta julistajasta.

*”Hän (täysikasvuinen luterilainen kristitty) ei voi paeta vastuutaan kenenkään tai minkään auktoriteetin selän taa. Luther nimenomaan korosti, että ei saa tarkata sitä, **kuka** mitäkin sanoo, vaan sitä, **mitä** joku sanoo. Tämä systeemiän pelaa vain sillä edellytyksellä, että seurakuntalaiset todella tuntevat Raamatun ja säännöllisesti opiskelevat sitä. Muutenhan he eivät pysty Raamatun avulla arvioimaan oppeja ja opettajia” (Perusta 6/90, Rimpiläinen).*

8. Karuselli

Karusellissa menee ”pää pyörälle”. Suomen nykyinen hengellinen ilmapiiri sekoittaa yhden ja toisen pään. Ihmiset eivät tiedä, ketä uskoa. Vain yksi asia on tullut selväksi: **uskovat eivät ole yhtä!** Edelleen hyvin harva lienee kykenevä tekemään selkoa oman uskonsa perustuksesta; usko on usein ”ryhmäuskoa”, ”kimppauskoa”.

”vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla” (1. Piet.3:15).

9. Viihdettä

Kristinuskon perustehtävä on **opetus:**

”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:16-20).**

Tänään on opetus jäänyt taka-alalle. Elämykset, fiilis ja tunnelmointi ovat tärkeintä.

10. Tanssia, kaljottelua

Raamatullinen Jumalan ylistäminen on vaihdettu aistillisiin iloihin:

”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, **psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne**” (Kol.3:16).

Viihteessä on menty täysin maalliseen sektoriin, mm. tanssi ja karkelot otetaan ohjelmaan (**Kansanlähetys**, Tanssiripari 13.-24.7).

Eräässä helsinkiläisessä ev.lut. seurakunnassa on suunnitteilla ”kirkkokaljat” jumalanpalveluksen jälkeen.

*”Helsingin Paavalin seurakunnan pappi **Kari Kanala** aikoo järjestää ensi syksystä alkaen omien saarnavuorojensa jälkeen reformaation juhluvuoden (2017) ”etkot” ja kutsua kirkkoväkeä [kirkkokaljoille](#). Kanala kertoi Radio Dein puhelinhaastattelussa, että ajatuksena on tuoda reformaatiota tähän päivään **Martti Lutherin** pöytäpuheiden hengessä” (netti).*

11. Fiilis ohjaa

Enää ei kysytä: Tuleeko Jeesus juhille? (Joh.11:56). Tärkeämmäksi on tullut JUMALAN LÄSNÄOLO. Tätä tavoitellaan; siitä on tullut suorastaan epäjumala. Näin on siirrytty Sanan kallioperustalta inhimilliselle ja subjektiiviselle ihmisperustalle.

12. Lastentarha

Lahkolaisuus kattaa koko Suomen. Paavalin mukaan tällöin ollaan hengellisten ”lasten” kanssa tekemisissä.

”Niinpä, **veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? (1. Kor.3:1-4).65)

13. Taistelukenttä

Kristillisellä rintamalla käy kova taistelu. On menossa taistelu, jossa ”jokainen on jokaista vastaan”. Taistelusta on tähtitieteellinen matka rakastamiseen!

14. Tiedon halveksiminen

Kun aikoinaan tarjosin eräälle huomattavalle kustannusyhtiölle kirjaani ”Kristinoppi Jumalan kansalle”, vastaus oli: ”Tänään oppikirjanomaiset teokset eivät myy.” Aikamme ihminen haluaa päästä taivaaseen, mutta mahdollisimman vähällä vaivalla ja - helpoin ehdoin.

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).

15. Dogmatiikan hylkääminen

Maamme on täynnä hengellistä ajattelua, mutta dogmaattisuus ei ihmisiä kiinnosta. Tästä lienee hyvänä esimerkkinä Radio Dein johtajan **Kirsi Rostamon** lausuma:

"Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana" (Kirsi Rostamo, 21.8.2015).

"etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus" (Ef.4:14,15).

16. Maan ja taivaan välillä

Aikamme uskovalla on "jalat tukevasti ilmassa". Häneltä puuttuu Sanan vahva kallioperustus (Matt.7:24-27). Hän on "karusellikristitty".

17. Ei päämäärää

Seurakunnalta puuttuu tavoite. Seurakunta on ilman sanomaa. "Tyhjää maljaa pidetään janoisen huulilla." Seurakunnalla ei ole omaa identiteettiä. Tähän liittyy ajatuksen köyhyys. Uskova on heikko ajattelija. Hän ei pysty päättelemään eikä ottamaan kantaa toisin kuin **Berean juutalaiset**:

"Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin" (Apt.17:10,11).

18. Yhteys puuttuu

Karusellissa ollaan toisia lähellä, mutta ei kontaktiyhteydessä. Aikamme uskovalla ei ole elävää yhteyttä toisiin uskoviin.

19. Vauhdin hurmaa

Suomen Siionissa vallitsee ennen näkemätön toimeliaisuus. Eri piirien kesken vallitsee armoton kilpailu: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus. Miten tämä kaikki voidaan sovittaa Raamattuun, jonka mukaan Jeesuksen omien tuntomerkki on **rakkaus**?

On myös tarpeen erottaa **ahkeruus** ja **touhu**: *"Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa"* (Snl.21:5).

20. Villakoiran ydin

"Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein" (Tuom.21:25).

Aikamme kristillisyyden näytävyydestään huolimatta irrottanut Sanasta.

Me elämme Suomen Siionissa "monen totuuden" yhteisössä. Kukin kailottaa omaa oppiaan. Meiltä puuttuu **koordinaattori**, joka harmonisoi kristillisen opin. Meiltä puuttuu johtaja, kuningas. Tästä on lopputuloksena Babylon (sekasorto). Jos joku etsii ja kaipaa pelastusta, hän on viidakossa, josta on lähes mahdotonta löytää oikeaa tietä! Meiltä puuttuu auktoriteetti, joka julistaa jumalallisella valtuudella: **"TÄSSÄ ON TIE, SITÄ KÄYKÄÄ"** (Jes.30:21).